

[Stegger Nielsen.]

Forsorg, §§ 286 og 287, til Kommunalbestyrelserne, søges udvidet gennem nærværende Lovforslag, idet det foreslaas at ophæve Tidsbegrænsningen for Skolebespisningen, som hidtil har været fra November til Marts, saa at Ordningen kommer til at gælde hele Aaret. I Overensstemmelse hermed forhøjes Statskassens Tilskud for Finansaaret 1941—42 fra de i Loven fastsatte 100 000 Kr. til 400 000 Kr. Dette motiveres i Bemærkningerne til Lovforslaget dels med den vanskelige Ernæringsituation, dels med den Omstændighed, at Beløbene til Skolebespisningen efter statistisk Opførelse har vist sig at være vokset meget i de forløbne Aar, hvortil kommer den stærke Prisstigning. Det er Motiveringer, som mit Parti kan anerkende. Vi anser Skolebespisningen for en saare nyttig Foranstaltning i det store og hele, selv om det er en Foranstaltning, der kun praktiseres i større Skoler, i Købstadskoler og lignende Skoler, og ikke paa Landet. Ud fra den Kendsgerning, at mange Børn fra ubemidlede Hjem herigennem har faaet deres ernæringsmæssige Tilstand styrket, kan vi billige, at Lovforslaget ophøjes til Lov, og vi kan fra mit Partis Side anbefale baade Udvidelsen til hele Aaret og Forhøjelsen af de 100 000 Kr. til 400 000 Kr. Det betyder en ikke ringe Merudgift for Kommunerne, kan i alt Fald komme til at betyde det, men den foreslaaede Ordning faar jo Midlertidighedens Karakter, idet den kun skal gælde det kommende Finansaar; heri ligger en Mulighed for at vende tilbage til den oprindelige Lov, hvis normale Tilstande skulde indtræde.

Jeg gaar ud fra, at Fordelingsreglerne for Statens Tilskud, Kommunerne imellem, bliver de samme som efter den oprindelige Lov, nemlig forholdsvis Andel og højst en Trediedel af Udgifterne.

Jeg udtaler Haabet om, at den offentlige Skolebespisning ogsaa i den udvidede Form vil virke heldigt og ensartet Landet over; i Provinsen har den, efter hvad der er mig bekendt, ingen Vanskeligheder voldt; hvorledes Ordningen har virket i København, er jeg ikke saa nøje inde i, men jeg vil udtale Haabet om, at den bliver praktiseret paa en ensartet og retfærdig Maade; saa maa vi ogsaa haabe, at de nødvendige Varer kan komme frem til dette gode Formaal.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Johanne Dahlerup-Petersen: Det foreliggende Lovforslag betyder, som det allerede er nævnt af den foregaaende ærede Taler (Stegger Nielsen), en midlertidig Udvidelse af de gældende Regler for den offentlige Skolebespisning, en Udvidelse, som de paagældende Forældre og Børn ser hen til og haaber paa. I normale Tider, som i Aarene fra Lovens Vedtagelse i 1933 og til 9. April 1940, har det været saaledes, at naar Foraaret og Solen kom, naar Vintermaanederne fra November til Marts var ovre, var den værste Tørn taget, saa kunde Forældrene klare det selv igen. Men anderledes forholder det sig i Aar. I disse sidste Dage af Marts er det saa koldt som i nogen November. Den usikre, vanskelige Situation, som den store Krig medfører, rammer haardest de smaa i vort Samfund. De stadig vanskeligere Prisforhold og Vareforsyningsforhold gør, at Samfundet maa hjælpe til mere end før, bl. a. derved, at der sikres Børnene, den opvoksende Slægt, et solidt Maaltid en Gang om Dagen. Vi ældre kan maaske bedre taale at mangle, men vore Børn maa have en baade sund og nærende Kost. De er Danmarks Fremtid, og Midlerne til Sikring af denne Fremtid maa gaa forud som mere væsentlig end mange andre Ting. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget en hurtig og velvillig Behandling.

Den stadigt udvidede Skolebespisning har bevirket, at den Del af Udgifterne, som man ved Lovens Vedtagelse i 1933 havde regnet med at Staten skulde bære, og som udgjorde en Trediedel, for sidste Aars Vedkommende beløb sig til mindre end en Tiendedel. Statens Maksimumstilskud forhøjes ved det Lovforslag, vi nu behandler, til 400 000 Kr. for 12 Maaneder mod de tidligere gældende 100 000 Kr. for 5 Maaneder. Forhøjelsen paa 65 pCt. af det maanedlige Beløb kunde synes betydelig, men det vil maaske alligevel vise sig, at den ikke engang formaar at opveje de forøgede Krav, der vil blive stillet. Kommunerne vil uden Tvivl med Ængstelse imødesee denne Udvidelse af Skolebespisningen til hele Aaret, da Antallet af Børn, der faar Mad paa Skolen, mange Steder, ikke mindst i Hovedstaden, i denne Vinter er forøget med indtil 50 pCt. Jeg personlig maa mene, at Uddelingen af en Gulerod og 2 dl Mælk til alle Skolebørn, uanset Hjemmenes økonomiske Forhold, vilde være en ønskelig og overkommelig Foranstaltning, der var det Offer værd, den kostede Samfundet, da Krigstidens haarde Virke-